

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΑΡΩΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΔΑΩΔΑΠΗΣ ΔΡ. 10.

Ο Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μελαύγε κι' ἀπορεῖς.

Μ. — Σὲ γνωρίζ απὸ τὴν κόψη τοῦ σπαθιοῦ τὴν τρομερήν.
Σέρεις ποιόντες θὰ ψηφίσω; Τὸν Ἀντύπα τὸ Μαρῆ.

Νέο σύστημα καὶ κόμμα
πρέπει νὰ ἐφαρμοστῇ,
κι' εἴμαστε ψυχὴ καὶ σῶμα
μὲ τὸ Σουσιαλιστή.

Ἔλθ' ἡ ᾧρα ν' ἀναλάβῃ δὲ χρήστης δὲ φτωχὸς
ἀργεῖε νᾶλλη ἐκεῖν' ἡ μέρα ἀλλὰ ἥλθεν εὐτυχῶς!

Τὸ ὄντειρό μου εἶναι πλούσιος μηδὲν ἡμέρα νὰ βρεθῶ,
καὶ τὸ Ἀντύπα μὲ συμφέρει τὰς ἀρχὰς ν' ἀκολουθῶ.

Νέο κόμμα καὶ ἵδεα
ἡ καρδία μου ποιεῖ
καὶ θὰ ζήσουμε σπουδαῖα
διν αὐτὸν κατορθωθῆ.

Ἄδελφότης καὶ ισότης· πάτω πάνθηροι χρυσοί·
δὲ Θεός τὸν ἔπαστέλλει τὸν Ἀντύπα στὸ γησί.

Τοῦ λαοῦ τὸν μεγαλύμων σκέψις ἦταν κι' αὐτή,
ἐπιμόνως νὰ γνωρένη τὸν Ἀντύπα βουλευτή.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ.Σ.4 Ψ.20080

Κι' οἱ ἐργάται ποτισμέροι ἀπὸ σοσιαλισμό,
βαρεθήκανε τὴν νέρα καὶ γνωρένουνε σεισμό.

Ἄν ἀνέκαθεν φωνάζῃς γιὰ τὴ Μένα μὲ τὸ φέσι
πόσον μᾶλλον δὲ Ἀντύπας πρέπει τώρα νὰ σ' ἀρέσῃ
ποὺ εἰς δράσιν ἐλευθέρων δι' ἀλμάτων προχωρεῖ
καὶ ζυγὸν δὲν ὑποφέρει καὶ κολάρονς δὲν φορεῖ.

Τρέχα Γάννη νὰ φωνάζῃς γιὰ τὸν ἀνομορφωτὴν
ποῦν' ἢ τρίχες τον δλόρτες, τὸ καπέλο του πλατύ,

ποῦ τὰ πλήθη σαγηνεύει
ἀγορεύων μὲ χολὴν,
καὶ καμπία δὲν χωρεύει
ἔστεμμένην πεφαλήν.

Φώναζε γιὰ τὸ Ἀντύπα ποῦνε μέρας καὶ πολλὺς
καὶ γνωρένει λαιμήτομονς γιὸς νὰ κόβῃ βασιλεῖς.

Τὸν Ἀντύπα ἥ δικλονθήσῃς
ποὺ πρεσβεύει τὸν Τολστόη,
κι' ἀν αὐτόνε δὲν ψηφίσῃς
θὰ σὲ κλείσω στὸ καπάλι.

Λέγε το στὸν κάθε χτίστη καὶ στὸν πάθε μαραγγό,
νὰ ψηφίσῃς τὸν Ἀντύπα ποὺ πρεσβεύει τὸν Οὐγκώ,
κι' δχι ἄλλους ποὺ τοὺς θέλεις νὰ σοῦ δίνουνε νὰ τρῶς
καὶ πρεσβεύοντας μονάχο θεωρείας τῆς γαστρός.

Δαιπόν μεγάθυμε λαὲ, μάθε νὰ μὴν πλανᾶσαι
κι' ἀνέλιξ τὰ δικαιοδῆς μὲ τον Ἀντύπα νᾶσαι.
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΆΓΡΕΑΣ

καὶ ζῆτει σοσιαλισμὸν,
καὶ ζῆτει θεωρείας,

ποτὲ ἀν ἔλθοντε σ' ἐφαρμογὴ — καὶ θάρτοντε συντόμως —
ἀπείρων δῶν θησαυρῶν θὰ μείνῃς κληρονόμος.

Γ. — Βλέπω τὰ πράγματα στεγά·
τὰ πάντα μόνα κι' δραφανά

συνδυασμὸν δὲν ἔχομεν, λανομαρίδα οὐτε
κι' δ φίλος δ κοινωνιστὴς πολὺ ἐνδυναμοῦται.

Μ. — Οἱ χωρικοὶ τ' ἀκούσαντε κατενθουσιασμένοι
μιὰ κονυησὰ χρειάζεται καὶ δ' Ἀντύπας μένει.

Μομφερράτοι καὶ Ῥωμᾶνοι
εἶναι δράσεως γνωστῆς·
ἄς ἰδοῦμε τὸ θὰ κάνῃ
καὶ δ σοσιαλιστής.

Γ. — Τὸν εἶδες τὸ Ῥωμᾶνο;

Μ. — Τὸν εἴδα καθὲς ἀργὰ
στὸ πάτωμα τ' ἀπάνω
σὰ μπέη, σὰν ἄγα.

Δὲν ἥταν δόπως πρῶτα
γεμάτος συλλογὴ¹
καθόλου δὲν ἡρώτα
πῶς εἰν' ἡ ἐκλογή·
Ζεστὸς κι' ἀσφαλισμένος
τὸ τοσαὶ τὸν ἁρφᾶ.
Νὰ βουλευτὴς φτιασμένος
ἀπάνον στὸ σοφᾶ!
Μ' αὐτὴν τὴν δραφανία
ἐπέτυχε πολὺ·
προσέρχονται τ' ἀρνία
μὰ λίγο τὸν μιλεῖ.

Ἐλλείψαν οἱ τιτιζῆνοι
ποὺ τιθρωγαν τ' αὐτὶδ·
δὲν εἴδα τὸ μπονρίκι
βαλμένο στὴ φωτιά!
Δὲν εἴδαμε νὰ στείλῃ
γιὰ ψήφους κυνηγὸ,
κι' ἐδάκρυζαν οἱ φίλοι
κι' ἐδάκρυσα κι' ἔγω!
Κι' δ κόσμος ποὺ πηγαίνει
λέει μὲ γογγυσμὸ·
« τὸ ἔγκλημα νὰ βγάίνῃ
χωρὶς συνδυασμὸ! »

“Ρωμᾶνος μόνος κι' δραφανὸς, φαὴ χωρὶς δλάτι·
ποὺ φαίνεται ἀλλοιώτικο ἐκεῖτο τὸ παλάτι

ταὶ μὲν τὴ βλέπεις πάντοτε τὴν αἰθονσα γεμάτη
ἄλλα αἰσθάνεσαι πολὺ²
πῶς δὲν ὑπάρχει μιὰ στολὴ
πώλορτεν τὸ μάτι!

Συμφορᾶ, κρύα γῇ μᾶς σκεπάζει,
πανταχοῦ βασιλεύει σωπὴ·
δ' Ῥωμᾶνος μονάχος τὴ βγάζει
κι' δ καφὲς γενικῶς θὰ κοπῆ!

Εφέτο λείπει δ καφὲς δ γνήσιος καὶ σκέτος.
Γ. — Ἀλλὰ δ ὑποψήφιος δ Γειῶργος δ Μαρκέτος
δὲν μούπες πῶς σοῦ φαίνεται.

Μ. — Καὶ μ' ἐρωτᾶς βρὲ Γιάννη;
Καλλίτερος δὲν γέρεται·
Γειῶργο νὰ πῆς καὶ φτάρει.

Νέος πολὺ ἀγαπητὸς καὶ μ' δλοντς γνωρισμένος,
καὶ συμπολίτης χρήσιμος, γιὰ βουλευτὴς φτιασμένος.

Καὶ συνιστῶ νὰ ψηφιστῇ δ φίλος μας δ Γειῶργος
ποὺ δι' ἀγῶνα ιερὸν
ἔργαζεται ἀπὸ καιρὸν
καὶ λίαν φιλοστόργως.

Σὰ δικηγόρος, ήσυχος χωρὶς καμιὰ δρεκλάμα
τρέχει γιὰ τὸ τιςαβάγιο σου ἀμέσως κι' ἐν τῷ ἄμα,
ἄλλα καὶ σὰν πόλιτικὸς
τὴν τέχνη τὴ γνωρίζει,
κι' ὑπάρχει στόλος μυστικὸς
ποὺ τὸν ὑποστηρίζει.

Ἐγὼ τὸν ἔχω σίγουρο τὸ Γειῶργο τὸ Μαρκέτο
κι' ἀν δὲν τὸν εἶδες πέρνουι θὰ τὸν ἰδῆς ἐφέτο.

Γ. — Περὶ Γεράκη τὶ φρονεῖς;

Μ. — Μὰ θάν τὰ ποῦμε πάλι;
Ο Κώστας εἶναι βουλευτὴς μ' ὑπεροχὴ μεγάλη.
Ναὶ μὲν τὸν ἔρωψαν κι' αὐτὸν τὸ περσινὰ τὰ πάθη,
ἄλλα καὶ δις δὲν γείνονται τέτοια μεγάλα λάθη.
Κι' αὐτὸν ποὺ τὸν ἐμάρισαν στὴν ἐκλογὴ τὴν ἄλλη,
ὅλοι χτυπάντε σημερα τὸ κούφιο τους νεφάλι.

Τὰ μᾶς χρειάζεται πολὺ³
δ' Κώστας δ Γεράκης,

γιατὶ καὶ μέσα στὴ Βουλὴ⁴
ἀκούστηκε πολλάκις,
κι' ἐν γένει ἐργαζόμενος μαζὸν μὲ τὸ Ῥωμᾶνο,
εκαμε τὸ καθῆκον του καὶ μὲ τὸ παραπάνω.

Συνδυασμὸν δὲν ἔχομεν, καθένας βγάίνει μόνος.
Γ. — Κουράγιο κι' ἔγιντρώσαμε! Τὴ βγάνει κι' δ Σβορῶνος

Μ. — Σέντε μέντε, σεντουκάκι,
τὶ γυρεύεις Δημητράκη;

Τὶ γυρεύεις μὲς τὰ κάστρα ὅδοιπόρε μου προσκόπτων;
Κάθε μέρα λές πῶς εἶναι τῶν Ἀγίων Ἀπροόπτων;

Γ. — « Η βαγιοφόρα ἔφθασε, Χριστέ μου τὶ θὰ γένη!
Ο Μομφερράτος ἔγραψε πῶς δὲν θὰ βγῆ καὶ βγάίνει,
ἐπίσης μόνος του κι' αὐτὸς, κι' ἐπίσης δραφανάκι.

Μ. — Κάμε λοιπὸν τὰ μπρόχα σου καὶ γιὰ τὸν Ἀντωνάκη
ποὺ μᾶς ὑπόσχεται πολλὰ τοῦ λόγου του η ἐνύη
κι' ἐπειτα μένει ἄφωνος στὸ πλάι τοῦ Ζαΐμη.

Ο Μομφερράτος ἔφθασε κι' δ δήμαρχός μας φρίττει
τοῦ φαίνεται πῶς ἔρχεται μπονούλοτο γιὰ τὸ σπῆτι.

Ο Πίπης ἐτοιμάζεται
βοήθεια νὰ φωνάξῃ
κι' η Ἀφροδίτη σκιάζεται
νὰ μὴν τζῆ τὸ τινάξῃ.

Ο Μομφερράτος ἔρχεται κι' δ Πόπος ἀταράχως
τοῦ λέει « πάρ τὰ κρύα σου καὶ βούτηξε μονάχος.

Εφέτο μᾶς ἐκάμαρε πολλῶ λογώνε μάγια
κι' οὐτε κι' ἐμεῖς δὲν ξέρουμε πῶς θάρτοντε τὰ βάγια»

Γ. — Αλλὰ ἐσὺ, μωρὲ Μαρῆ, μὲ δέκα μάτια τύρα
νὰ μὴ μᾶς ἀδικήσουντε τὴ Μένα μας τὴ χήρα.
Θάν' απ' ἀλλάδα δ λαὸς ἐμείνη τὴν ἡμέρα,
καὶ τύρα μὴν διζάλος μᾶς πάρῃ τὸ πατέρα.

Μ. — Σώπα μωρὲ κορόδιο κι' η Μένα δὲν κονυζέται
ἀπ' δσοι τὴν πιστεύοντε κανεὶς δὲν τὴν ἀρνεῖται.
Σὰν ἀνεβῆ στὸ μιναρὲ δ κότζας νὰ μιλήσῃ,
εὐτοστιγμεὶ δ Καμπανὸς μαζώνει τὸ μελίσσι.

Ζήτω τὸ λοιπὸν τῆς Μίκας τῆς γοητᾶς ἡμῶν μητρός.
— Τούμαδες πῶς βάνει κάλπη κι' δ' Ἀγκούριας δ γατούδος;
ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΠΙΧΡΗΜΑΤΙΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ
κι' ἀγκούρια γιὰ σαλάτα

ποὺ ξετρύπωσε κι' ἐτοῦτος
μέσ' ἀλὸ τὰ Μεταξάτα ἵ
Θῦμα γένεται κι' Ἀγκούριας γιὰ τὸν πατριωτισμὸ!
Θάτανε δουλειὰ μεγάλη
νάπερον καὶ τὸν Κανάλη
νάκαναν συνδυασμό.

Ἐβγαλαν καὶ τὸ Λουκᾶτο ποὺ τ' ἀπαίτησαν πολλοὶ,
κι' ἔβγαλαν καὶ τὸ Τζανέτο τὸν τραγὸ μουστακαλῆ.

Γ. — Τὶ σωρὸς ὑποψήφιων! Ο Ῥωμᾶνος, δ Γεράκης,
δ Μαρκέτος, δ Λουκᾶτος, Μομφερράτος, Δημητράκης,
δ Ἀντύπας, δ Ἀγγούριας κι' ἀγία μας η Μένα,
ποὺ μᾶς κάνοντεν ἐν συνόλῳ σούρδον, μούρδον τάλα δέκα!

Μ. — Ολούς πρέπει νὰ συνδράμω
κι' δλοντς πρέπει νὰ συντρέξω.

Τὶ ξεκώρησι νὰ κάμω;
Ποιὸν μπορεῖς ν' ἀφήσης ἔξω;

Κι' εἶναι κρίμα, μωρὲ Γιάννη
π' δ ταμίας δὲν μᾶς βγάνει

τὸ διπλότυπο βερσέ,
τῶρα πούταν εὐπαιρία νὰ σὲ βγάλοντε καὶ σέ!

— × × × × —

Ο Μονοκροῦσος δμιλεῖ κι' ἀκούει δ λαδὸς του,
γραμματικὴν καὶ σύνταξιν τοῦ ιδιώματός του

Συμπολῆται μου γενναῖοι Ἀνωγῆς καὶ Κατωγῆς,
πλησιάζει ἐσπευσμένως δ καιρὸς τῆς ἐκλογῆς,
κι' ἐννοεῖται καὶ βεβαίως δηλαδὴ σᾶς ἐξηγῶ
πῶς θὰ είμαι σὺν τοῖς ἄλλοις ὑποψήφιος κι' ἔγω.

Δὲν φρούμαι Γλαυκοβάτονς καὶ τὸν δήμαρχον ποσῶς
μόνον ἔνα μὲ τρομάζει δ ἐπάρατος χρυσός!
Τῶν χρημάτων δ πλημμύρα ἀκραδάντως μὲ πτοεῖ,
ἄλλα σεῖς ὑπεργενναῖοι καὶ φιλότιμοι λαοὶ
νὰ ἐμμείνετε καὶ πάλιν στὸ καθῆκον τὸ πιστὸν
καὶ τὰς κάλπας νὰ μετρήστε μὲ τὸ μέτρον τὸ γνωστόν.

Ο Μπασᾶς μᾶς πολεμάει μὲ τὸ φάσμα τοῦ ἀρζὰ
ἄλλα σεῖς δημιουργῆστε γενικὴν μ π α ρ α φ ο ν ζ ἀ ν
κι' ἐν τῷ μέσω φωνασκούντων καὶ φωνῶν καὶ δυδροῦν
μεταφέρετε τὰς κάλπας στὰ οἰκήματα ἡμῶν
καὶ χαράγματος βαθέως κατὰ τρόπον εἰδικὸν,
σχηματήσατε στελέχη ἐπισήμων πρακτικῶν.
Πλήρης τάξις ἐντοσούντων νὰ υπάρξῃ ἐν τῷ κρυπτῷ.

Μὲ τοὺς χρήματος τὸν δγονον δ Μπασᾶς μᾶς ἀπειλεῖ
καὶ πολὺ μᾶς ταπεινώνει η τοιαύτη προσβολή.
—

“Οπωσδήποτε ή φάσις τῶν πραγμάτων μᾶς ὡθεῖ
καὶ τὸ ἀδροῦσμα τοῦ δχι εἰς τὸ ναὶ νὰ προστεθῇ
κι” ἐνεργήσατε σπουδαίως καὶ πολὺ ἐπιμελῶς
ψῆφος εἰς τὸ ναὶ τοῦ Θάνου νὰ μὴν εἴναι παντελῶς.
“Επικίνδυνον στοιχεῖον εἴναι δητώς δ παρὰς
ἀλλὰ σεῖς ψηφίζετε με δεκατέσσαρας φοράς
κι” ἐν ἀνάγκῃ δεκαπέντε, δεκατέξ, δεκαεπτά·
πανταχοῦ τοῦ βιοσικείου ἐφαρμόζοται αὐτά!

Είραι διολογούμένως καὶ τὸ χοῦμα δυνατόν,
ὅπως ξελεγε δ Βίσμαρκ εἰς τὸν πρίγκηπα Φρειτόν,
ἀλλὰ ὅταν συνωμόσῃ ἔνας σύνωμος λαὸς
καὶ σφαλίσῃ τὴν πρωταγ τοῦ Σκοιτέως δ ταὸς
καὶ τοῦ δλον καταλόγου γείνη χοῆσις ἐντελῆς,
δ χρυσὸς θὰ εἴραι φρῦδος καὶ σχεδὸν ἀνωφελῆς.
Τέλος πάντων, συμπολίται, μὲ τὸ βῆμα σταθερὸν
ἐκτελέσατε ὡς πρότει τὸν σκοπὸν τὸν ἱερὸν
ἀσφαλίσατε τὸ χοῦμα ποῦνε ποίσιμοι στιγμα
καὶ γλαυχοχαραματοῦντες, ἀσφαλίσατε κι” ἐμέ!

— × × × × —

“Υποψήφίους ἀριθμῷ
χωρίς ν” ἀλλάξω τὸ βούθμο.

Στὸ Ληξοῦρι παρατρέχουν ὑποψήφιοι ἑφτά
δ Γιορλάνος μὲ τὸ οὔρρα, δ Μπασιὰς μὲ τὰ λεφτά.
“Ο Σπυρίδων δ Φορέστης δ πολὺ δημοτικὸς
καὶ δ γέρω Μορούρδουσος δ συντρέχων διαρκῶς.

Βάσος δ Ἀλιβιζάτος,

Μιχαὴλ δ Μονοελάτος,

καὶ Γεώργιος Κωτσάκης ἀστυνόμος λοχαγὸς
βγαίνει χάριν τῆς ἀδείας γιὰ νὰ κάθεται ἀργός.
Εἰς τὴν ἐπαρχίαν Σάμης, ἀσθενοῦντος τοῦ Βρυώνη,
δύο ἔμειναν καὶ μόνοι.

Μιστος δ Καβαλλιεράτος τῶν Σαμαίων πορωνὶς
καὶ Ραντόπουλος δ Νίκος, Πλαριδὸς ἐπιφανῆς.

“Ο ὑποψήφιος Μαρίνος Ἀρτύπας διμιῆσει, αὔριον 10
π. μ. εἰς Σαρλάτα. Τὴν 3 μ. μ. εἰς Πεσάδα καὶ τὴν 8
μ. μ. εἰς τὸ Ἀραγγωστήριον.

“Ἀκμαῖς εἴτι ἀπεβίωσεν αἰφνηδίως ἐκ συγκοπῆς ἐν Αγ-
ξουρίῳ. δ φιλόστορχος οἰκογενειάρχης Σπυρίδων Ἀλιβιζά-
τος ἔμπορος. Συνθιτούμεθα βαθέως τὴν δεινήν; δοκιμασθεῖ-
σαν οἰκογένειάν του.

ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ.

Συνεπείᾳ διαταγῆς τῆς κεντρικῆς Διευθύνσεως, ἡ
προθεσμία τῆς πληρωμῆς τῆς πρώτης ἁσέως τῶν
πρὸς τὴν Σταφιδικὴν Τράπεζαν ὄφειλῶν, παρατεί-
νεται μέχρι τῆς 31 Μαρτίου. “Η νέα ὅμως αὕτη
παράτασις ἡ Διεύθυνσιν εὐηρεστήθη νὰ παρέξῃ
πρὸς μείζονα διευκόλυνσιν τῶν ὄφειλετῶν, ἐσται
ὅριστικῶς ἡ τελευταία, ἐπιφυλασσομένη μετὰ τὴν
παρέλευσιν ἵνα ἐνασκήσῃ κατὰ τῶν τυχὸν καθυστά-
ρουντων. ἀπαντα τὰ δικαιώματά της.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 1 Μαρτίου 1906.

“Ο διευθυντής Χ. Τ. ΦΟΡΕΣΤΗΣ.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΞΦΑΛΕΙΩΝ

“Η ΕΘΝΙΚΗ,,

Τίδρυθεῖσα ἐν ἔτει 1891 ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδε:

Προνομιούχων Τραπεζῶν.

Ἐδρα καὶ Διεύθυνσις ἐν Αθήναις.

Γενικὸν Πρακτορεῖον ἐν Κεφαλληγίᾳ παρὰ τῷ
ἐν Ἀργοστολίῳ Υποκαταστήματι

τῆς Εθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Ο Χεῖστες Σπυρίδωνος Κουνάδης, κάτοικος εἰς Δειλη-
νάτα διὰ τῆς ἀπὸ 20 Φεβρουαρίου 1905 πρὸς τὸ Δικαστή-
ριον τῶν ἐν Κεφαλληγίᾳ Πρωτοδικῶν ἀναφορᾶς του, ἐπὶ τῷ
λόγῳ ὅτι ἡ σύζυγός του Ἀφροδίτη π. Νικολάου Ἀντωνά-
του, ἐγκατέλειψε τὴν συζυγικὴν εἰκίνην, παρὰ τὴν ἀδειαν
καὶ θέλησιν του καὶ διενυκτέρευσεν εἰς ζένας εἰκίας ἐπ’ ἀρ-
κετὸν χρόνον, ἡτησατο νὰ διατοχθῇ ἡ τοιχοκόλλησις καὶ
δημοσίευσις τῆς ἀναφορᾶς του, ὅπως μετὰ τοῦτο ἐγείρῃ τὴν
περὶ διαζεύξεως ἀγωγὴν, τὸ δὲ Δικαστήριον διὰ τῆς ὑπ’
ἀριθ. 72 τοῦ ἔτους 1906 αποφάσεως του, ἐξεχθη τὴν αἵτη-
σιν ταύτην καὶ διέταξε τὴν κατὰ Νόμον δημοσίευσιν αὐτῆς.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 28 Φεβρουαρίου 1906.

“Ο πληρεξ. δικηγόρος

Νικόλαος Μ. Χαριτάτος.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΦΥΛΑΚΕΙΟΝ ΛΕΟΝΤΟΦΕΥΡΙΟΝ
ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.